

ආචාර්ය සර්වේපල්ලි රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපන දර්ශනය

කථාබෝධිත සෝරත හිමි

හැඳින්වීම

ආචාර්ය සර්වේපල්ලි රාධක්‍රිෂ්ණන් (1888-1975) කීර්තිමත් දාර්ශනිකයෙකු සහ විද්වතෙකු පමණක් නොව රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයෙකු ද වූ අතර ඉන්දියාවේ පළමු උප ජනාධිපති (1952-1962) සහ දෙවන ජනාධිපතිවරයා (1962-1967) ලෙස සේවය කළේය. ඉන්දියානු දර්ශනය, ආගම සහ අධ්‍යාපනය සඳහා ඔහුගේ දායකත්වය විශාල බලපෑමක් ඇති කළ අතර ඔහු නූතන ඉන්දියානු චින්තනයේ වඩාත්ම බලගතු වර්තයක් ලෙස සලකනු ලබයි. දකුණු ඉන්දියාවේ බ්‍රාහ්මණ පවුලක උපන් රාධක්‍රිෂ්ණන් හැඳී වැඩුණේ හින්දු ආගමේ පොහොසත් අධ්‍යාත්මික සම්ප්‍රදායන් සහ බටහිර දර්ශනයේ බුද්ධිමය දැඩි බව යන දෙකම උකහා ගනිමිනි. ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලය ඇතුළු ඉන්දියාවේ සහ විදේශයන්හි කීර්තිමත් ආයතන කිහිපයක දර්ශනය පිළිබඳ මහාචාර්යවරයකු ලෙස සේවය කළ ඔහුගේ අධ්‍යයන ජීවිතය කීර්තිමත් එකක් විය.

රාධක්‍රිෂ්ණන් ඉන්දියානු සමාජයට කළ වැදගත්ම දායකත්වයක් වූයේ ඔහුගේ අධ්‍යාපන දර්ශනයයි. රාධක්‍රිෂ්ණන්ට අධ්‍යාපනය යනු හුදෙක් දැනුම හෝ තාක්ෂණික නිපුණතා ලබාදීමේ ක්‍රියාවලියක් නොව පුද්ගලයෙකුගේ සර්ව සම්පූර්ණ සංවර්ධනය පෝෂණය කිරීමේ මාධ්‍යයකි. අධ්‍යාපනය මගින් බුද්ධිමය, සදාචාරාත්මක සහ අධ්‍යාත්මික වර්ධනය ඇති කළ යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළ අතර එමඟින් කෙනෙකුගේ උසස් ආත්මභාවය සහ සමාජය කෙරෙහි ඇති වගකීම අවබෝධ කර ගැනීමට මග පාදයි. ඔහුගේ අධ්‍යාපන දර්ශනය කෙරෙහි විශේෂයෙන්ම අද්වේත වේදාන්තය දැඩි ලෙස බලපෑ අතර එය සියලු ජීවිතයේ අත්‍යවශ්‍ය එකමුතුව සහ දැනුම තුළින් ස්වයං අවබෝධය ලුහුබැඳීම අවධාරණය කරයි.

අධ්‍යාපනය පිළිබඳ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අදහස් ද පෙරදිග හා බටහිර දාර්ශනික සම්ප්‍රදායන් පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධයකින් හැඩගැසී ඇත. අධ්‍යාත්මික ප්‍රඥාව සහ සදාචාරාත්මක වටිනාකම් සමඟ විද්‍යාත්මක විමර්ශනය සහ තාර්කික චින්තනය සමපාත කරන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් වෙනුවෙන් පෙනී සිටිමින් ඔහු මෙම ලෝක දෙකෙන් හොඳම දේ මිශ්‍ර කිරීමට උත්සාහ කළේය. මිනිස් ජීවිතයේ ද්‍රව්‍යමය හා අධ්‍යාත්මික අංශ සමතුලිත කිරීමට උත්සාහ කරන අධ්‍යාපනය පිළිබඳ පරිපූර්ණ දැක්මක් ඉදිරිපත් කරන බැවින් ඔහුගේ අධ්‍යාපනික අදහස් අදටත් අදාළ වේ. ඒ අනුව මෙම ශාස්ත්‍රීය ලිපිය මගින් ආචාර්ය රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ ජීවිතය, ඔහුගේ අධ්‍යාපනික දර්ශනය සහ නවීන අධ්‍යාපන ක්‍රම සඳහා එහි භාවිතයන් විමර්ශනයට ලක් කරනු ලබයි.

සාකච්ඡාව

ආචාර්ය සර්වේපල්ලි රාධක්‍රිෂ්ණන් උපත ලැබුවේ 1888 සැප්තැම්බර් 5 වැනිදා ඉන්දියාවේ තමිල්නාඩුවේ කුඩා ගම්මානයක ය. ඔහුගේ මුල් අධ්‍යාපනය තිරුපති සහ වෙල්ලෝර්හි පාසල්වල සිදු වූ අතර එහිදී ඔහු විශිෂ්ට බුද්ධිමය දක්ෂතා පෙන්නුම් කළේය. ඔහු මදුරාසියේ ක්‍රිස්තියානි විද්‍යාලයෙන් දර්ශනය හැදෑරූ අතර එහිදී ඔහුට ප්‍රථම වරට බටහිර දර්ශනය හමු විය. භාරතීය සහ බටහිර දර්ශනය යන දෙකටම ඔහු දැක්වූ උනන්දුව ඔහුගේ ජීවිත කාලය පුරාම ඔහුගේ බුද්ධිමය දැක්ම හැඩගස්වා ගත්තේය.

රාධක්‍රිෂ්ණන් මයිසූර් විශ්වවිද්‍යාලයේ ද පසුව කල්කටා විශ්වවිද්‍යාලයේ ද දර්ශනය පිළිබඳ මහාචාර්යවරයකු ලෙස සිය ශාස්ත්‍රීය ජීවිතය ආරම්භ කළේය. ඔහුගේ දේශන හා ලේඛන මගින් ආගමේ දර්ශනය පිළිබඳ පුද්ගල අවධානය දිනා ගත්තේය. *The Hindu View of Life* (1927), *Indian Philosophy* (1923-1927) සහ *An Idealist View of Life* (1932) වැනි ඔහුගේ ප්‍රධාන කෘති ඔහු ඉන්දියානු චින්තනය පිළිබඳ ප්‍රමුඛ අධිකාරියක් ලෙස තහවුරු කළේය.

රාධක්‍රිෂ්ණන් ඔහුගේ ශාස්ත්‍රීය කටයුතුවලට අමතරව රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයෙක් සහ දේශපාලනඥයෙක් විය. ඔහු සෝවියට් සංගමයේ ඉන්දියානු තානාපතිවරයා ලෙස සේවය කළ අතර නිදහසේ මුල්

වසරවලදී ඉන්දියාවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සකස් කිරීමේදී ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටු කළේය. 1952 දී ඉන්දියාවේ පළමු උප ජනාධිපතිවරයා ලෙස තේරී පත් වූ ඔහු 1962 දී ඉන්දියාවේ දෙවන ජනාධිපතිවරයා බවට පත් විය. දේශපාලනයට සම්බන්ධ වුවද රාධක්‍රිෂ්ණන් සිය ජීවිත කාලය පුරාවටම කැප වූ අධ්‍යාපනඥයකු හා දාර්ශනිකයකු ලෙස සිටියේය.

අධ්‍යාපන දර්ශනය

රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපන දර්ශනයේ හරය වන්නේ බුද්ධිමය වර්ධනය පමණක් නොව සදාචාරාත්මක හා අධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය ද ඇතුළත් අධ්‍යාපනය සමස්ත පුද්ගලයා ආමන්ත්‍රණය කළ යුතුය යන අදහසයි. රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපනික දර්ශනයේ ප්‍රධාන අංග ලෙස,

- සමස්ත සංවර්ධනය
- අධ්‍යාත්මික හා ලෞකික අධ්‍යාපනය ඒකාබද්ධ කිරීම
- ස්වයං අවබෝධය
- සදාචාරාත්මක අධ්‍යාපනය
- විවේචනාත්මක චින්තනය සහ තාර්කික විමර්ශනය
- ගුරු- ශිෂ්‍ය සබඳතාවය
- ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ පුරවැසිභාවය සඳහා අධ්‍යාපනය
- සම්ප්‍රදාය සහ නවීනත්වය මුසු කිරීම
- චරිත ගොඩනැගීම

යන අංශ කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කර ඇත.

අධ්‍යාපනය පුද්ගලික වශයෙන් මෙන්ම සමාජයේ සාමාජිකයන් වශයෙන් ද තම හැකියාවන් අවබෝධ කර ගැනීමට හැකි පරිවර්තනීය ක්‍රියාවලියක් විය යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ඔහුගේ දැක්ම පුද්ගලයෙකුගේ කායික, මානසික, චින්තනවේගී සහ අධ්‍යාත්මික හැකියාවන් වර්ධනය කිරීම අරමුණු කරගත් පරිපූර්ණ ක්‍රියාවලියක් ලෙස දැකිය හැකිය (බණ්ඩාරනායක, 2015).

රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපනික දර්ශනය බුද්ධිමය හා සදාචාරාත්මක සංවර්ධනය යන දෙකෙහිම වැදගත්කම අවධාරණය කරයි. විවේචනාත්මක චින්තනය, නිර්මාණශීලීත්වය සහ ඉගෙනීමට ඇති ඇල්ම දිරිගන්වමින් අධ්‍යාපනය බුද්ධිය වර්ධනය කළ යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. ඔහුගේ අදහසට අනුව අධ්‍යාපනයේ සැබෑ පරමාර්ථය වන්නේ හුදෙක් දැනුම ලබා ගැනීම පමණක් නොව ලෝකය සහ එහි තමාට හිමි තැන ගැන ගැඹුරින් සිතීමට ප්‍රඥාව සහ හැකියාව වර්ධනය කිරීමයි. ඒ අතරම සදාචාර අධ්‍යාපනයේ වැදගත්කම රාධක්‍රිෂ්ණන් අවධාරණය කළේය. අධ්‍යාපනය සිසුන් තුළ සදාචාරාත්මක වගකීමක් සහ අන් අය කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ඇති කළ යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. ශක්තිමත් සදාචාරාත්මක පදනමක් නොමැතිව බුද්ධිමය ජයග්‍රහණය හිස් හා හයානක විය හැකි බව ඔහු තර්ක කළේය. රාධක්‍රිෂ්ණන් අවධාරණය කළේ අධ්‍යාපනය තුළින් අවංකභාවය, නිහතමානිකම සහ සංවේදනය වැනි ගුණධර්ම පෝෂණය කළ යුතු බවයි. සාධාරණ සහ සමගිය සහිත සමාජයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා මෙම වටිනාකම් අත්‍යවශ්‍ය බව ඔහු විශ්වාස කළේය.

ඔහුගේ මතය අනුව අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය වන්නේ පුද්ගලයන්ව වෘත්තීන් සඳහා සූදානම් කිරීම පමණක් නොව සදාචාරාත්මකව වගකිව යුතු සහ අධ්‍යාත්මිකව දැනුවත් මිනිසුන් බවට වර්ධනය වීමට උපකාර කිරීමයි. අධ්‍යාපනය රාධක්‍රිෂ්ණන් පවසන පරිදි සත්‍යය සෙවීමට සහ උසස් පරමාදර්ශයන් හඹා යාමට පුද්ගලයන්ව පොළඹවා ගත යුතුය (සිරිවර්ධන, 1987).

අධ්‍යාපනය සහ ස්වයං අවබෝධය

රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ දර්ශනයේ එක් කේන්ද්‍රීය තේමාවක් වන්නේ ස්වයං අවබෝධය හෝ ආත්ම විද්‍යාව, ස්වයං දැනුම පිළිබඳ අදහසයි. මෙම සංකල්පය වේදාන්ත දර්ශනය තුළ ගැඹුරින් මුල් බැස ඇති අතර පුද්ගල ආත්මය (ආත්මාන්) අවසානයේ දී විශ්වීය ආත්මයට (බ්‍රහ්මන්) සමාන බව උගන්වයි. රාධක්‍රිෂ්ණන් විශ්වාස කළේ අධ්‍යාපනයේ අරමුණ පුද්ගලයන්ට මෙම මූලික එකමුතුව අවබෝධ කර ගැනීමට සහ ඔවුන්ගේ සැබෑ ස්වභාවය සොයා ගැනීමට උපකාර කිරීම බවයි.

රාධක්‍රිෂ්ණන්ට ස්වයං අවබෝධය යනු හුදෙක් බුද්ධිමය ජයග්‍රහණයක් නොව අධ්‍යාත්මික පිබිදීමකි. අධ්‍යාපනය මගින් පුද්ගලයන්ට ආත්මාර්ථකාමීත්වයේ පටු සීමාවෙන් ඔබ්බට ගොස් විශාල ලෝකය සමඟ ඔවුන්ගේ සම්බන්ධතාවය පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් වර්ධනය කර ගත යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. මෙයට අනුකම්පාව, සහ අන් අය කෙරෙහි වගකීම පිළිබඳ හැඟීමක් වර්ධනය කිරීම අපේක්ෂා කරයි. මේ ආකාරයට අධ්‍යාපනය පුද්ගලික ඉටුකිරීම් සහ සමාජ වගකීම යන දෙකටම මාර්ගයක් බවට පත්වේ. රාධක්‍රිෂ්ණන් තර්ක කළේ ස්වයං අවබෝධය අධ්‍යාපනයේ අවසාන අරමුණ විය යුතු බවයි. තමා සහ ලෝකය පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් වර්ධනය කර ගැනීමෙන් පුද්ගලයන්ට අභ්‍යන්තර සාමය සහ සමගිය ඇති කර ගත හැකි බව ඔහු විශ්වාස කළේය (ගුණසිංහ, 2000).

අධ්‍යාපනය පිළිබඳ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ දර්ශනය අධ්‍යාත්මිකත්වය පිළිබඳ ඔහුගේ අදහස් සමඟ ගැඹුරින් බද්ධ වී ඇත. අධ්‍යාපනය ද්‍රව්‍යමය හෝ බුද්ධිමය ක්ෂේත්‍රයට පමණක් සීමා නොවිය යුතු බවත් එය මිනිස් ජීවිතයේ අධ්‍යාත්මික මානය ද ආමන්ත්‍රණය කළ යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. ඔහුගේ මතය අනුව අධ්‍යාපනය පුද්ගලයන්ට තමන් තුළ දිව්‍යමය හැඟීමක් වර්ධනය කර ගැනීමට සහ සියලු පැවැත්මට යටින් පවතින අධ්‍යාත්මික සත්‍යයන් වෙත ගැඹුරු සම්බන්ධයක් ඇති කිරීමට උපකාර විය යුතුය (අයියංගාර්, 2010).

කෙසේ වෙතත් රාධක්‍රිෂ්ණන් අධ්‍යාත්මය සහ ආගම අතර වෙනස හඳුනා ගැනීමට ප්‍රවේශම් විය. ඔහු පාසල්වල නිශ්චිත ආගමික මූලධර්ම ඉගැන්වීම වෙනුවෙන් පෙනී සිටියේ නැත. ඒ වෙනුවට ඔහු විශ්වාස කළේ අධ්‍යාපනය මගින් විශේෂිත ආගමික සම්ප්‍රදායන් ඉක්මවා යන විශ්වීය අධ්‍යාත්මිකත්වයක් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු බවයි. මෙම අධ්‍යාත්මිකත්වය පදනම් වී ඇත්තේ සියලු ජීවිතයේ ඒකීයභාවය හඳුනා ගැනීම සහ අන් අය හා ලෝකය සමඟ සහජීවනයෙන් ජීවත් වීමේ වැදගත්කම මතය (සිරිවර්ධන, 1987).

රාධක්‍රිෂ්ණන් තර්ක කළේ සැබෑ අධ්‍යාපනයට ආදරය, දයාව, ඉවසීම සහ නිහතමානිකම වැනි අධ්‍යාත්මික වටිනාකම් වගා කිරීම ඇතුළත් විය යුතු බවයි. සාමකාමී සහ සාධාරණ සමාජයක් නිර්මාණය

කිරීම සඳහා මෙම වටිනාකම් අත්‍යවශ්‍ය බව ඔහු විශ්වාස කළේය. අධ්‍යාපනය සිසුන්ට අභ්‍යන්තර චිත්තය සහ ස්වයං පාලනය පිළිබඳ හැඟීමක් වර්ධනය කර ගැනීමට උපකාර කළ යුතු බවත් සංකීර්ණ හා බොහෝ විට කැළඹිලි සහිත ලෝකයක සදාචාරාත්මකව හා සමගියෙන් ජීවත් වීමට ඔවුන්ට හැකි වන බවත් ඔහු අවධාරණය කළේය (Mukherji, 1990).

අධ්‍යාපනයේ ගුරුවරුන්ගේ කාර්යභාරය

රාධක්‍රිෂ්ණන් අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියේදී ගුරුවරුන්ගේ කාර්යභාරයට විශාල වැදගත්කමක් ලබා දුන්නේය. ඔහු ගුරුවරුන්ව සැලකුවේ උපදේශකයින් පමණක් නොව අධ්‍යාත්මික මාර්ගෝපදේශකයන් ලෙස ද ඔවුන්ගේ ශිෂ්‍යයන්ගේ චරිතය සහ වටිනාකම් හැඩගැස්වීමේදී තීරණාත්මක කාර්යභාරයක් ඉටු කරන අය ලෙසය. භාරතීය දර්ශනයේ ගුරු - ශිෂ්‍ය සම්ප්‍රදායට සමාන ගුරුවරයා සහ ශිෂ්‍යයා අතර සම්බන්ධය පූජනීය බව ඔහු විශ්වාස කළේය (සිරිවර්ධන, 1987).

රාධක්‍රිෂ්ණන්ට අනුව ගුරුවරුන් දැනුම ලබාදීම පමණක් නොව සත්‍යය සහ ප්‍රඥාව සෙවීමට සිසුන් පෙළඹවිය යුතුය. අවංකකම, නිහතමානිකම සහ දයානුකම්පාව යන ගුණාංග මුර්තිමත් කරමින් ගුරුවරුන් තම සිසුන්ට ආදර්ශයක් විය යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. ඔහුගේ මතය අනුව හොඳ ගුරුවරයෙකු යනු තම සිසුන් තුළ ඉගෙනීමට ආශාවක් සහ සදාචාරාත්මක ජීවිතයක් සඳහා කැපවීමක් ඇති කළ හැකි අයෙකි. රාධක්‍රිෂ්ණන් ගුරුවරුන් තුළ පුද්ගලික අඛණ්ඩතාව සහ බුද්ධිමය ගැඹුරේ වැදගත්කම ද අවධාරණය කළේය. ගුරුවරුන්ට ඔවුන්ගේ විෂය කරුණු පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් සහ අඛණ්ඩ ඉගෙනීම වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා කැපවීමක් තිබිය යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. ඒ අතරම ඔවුන් තම සිසුන්ට අධ්‍යාපනික වශයෙන් පමණක් නොව පෞද්ගලික හා සදාචාරාත්මක සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් ද මග පෙන්විය හැකි සදාචාරාත්මකව අවංක පුද්ගලයන් විය යුතුය. රාධක්‍රිෂ්ණන් පෙන්වාදෙන පරිදි ගුරුවරයා විසින් ශිෂ්‍යා තුළ සංවර්ධනය කළ යුතු ගුණාංග ලෙස පහත ගුණාංග පෙන්වා දී ඇත.

- අධ්‍යාත්මික සහ සදාචාරාත්මක මග පෙන්වීම
- සිසුන් සඳහා ආදර්ශ සැපයීම
- ජාතිය ගොඩනගන්නන් නිර්මාණය කිරීම
- විවේචනාත්මක චින්තනය පෝෂණය කිරීම
- විශ්ව සහෝදරත්වයේ ප්‍රවර්ධකයන් සැකසීම
- ජීවිත කාලය පුරාම ඉගෙන ගන්නන් නිර්මාණය කිරීම
- විමුක්ති මාර්ගයක් ලෙස අධ්‍යාපනය අවධාරණය කිරීම
(බණ්ඩාරනායක, 2015).

රාධ ක්‍රිෂ්ණන්ට අනුව ගුරු-ශිෂ්‍ය සබඳතාව පදනම් වී ඇත්තේ අන්‍යෝන්‍ය ගෞරවය සහ විශ්වාසය මතය. අධ්‍යාපනය යනු ගුරුවරුන් සහ සිසුන් යන දෙපාර්ශවයම අර්ථවත් සංවාදයක සහ අදහස් හුවමාරු කර ගන්නා සංවාදාත්මක ක්‍රියාවලියක් විය යුතු බව ඔහුගේ අදහස විය. අධ්‍යාපනය සඳහා මෙම සහයෝගී ප්‍රවේශය සිසුන් තුළ විවේචනාත්මක චින්තනය, නිර්මාණශීලීත්වය සහ බුද්ධිමය ස්වාධීනත්වය පෝෂණය කරන බව ඔහු තර්ක කළේය.

රාධක්‍රිෂ්ණන් ඉන්දියානු අධ්‍යාපන ක්‍රමය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට ගැඹුරින් කැපවී සිටි අයෙකි. ඔහු යටත් විජිතවාදයේ නිෂ්පාදනයක් ලෙස දුටු කටපාඩම් ඉගෙනීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළේය. ඔහුට අනුව අධ්‍යාපනය වඩාත් ගතික විය යුතු බවත් හුදෙක් තොරතුරු උකහා ගැනීම වෙනුවට විවේචනාත්මකව හා නිර්මාණශීලීව සිතීමට සිසුන් දිරිමත් කළ යුතු බවත්ය. ඒ අතරම යටත් විජිත සමයේ නොසලකා හරින ලද ඉන්දියාවේ පොහොසත් සංස්කෘතික හා අධ්‍යාත්මික සම්ප්‍රදායන් අධ්‍යාපනයෙන් පිළිබිඹු විය යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. රාධක්‍රිෂ්ණන් විශ්වාස කළේ ඉන්දියාවේ පැරණි දාර්ශනික හා අධ්‍යාත්මික සම්ප්‍රදායන් විශේෂයෙන්ම වේදාන්තය, නූතන ඉන්දියානු අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වැදගත් කොටසක් විය යුතු බවයි. මෙම සම්ප්‍රදායයන් බටහිර පද්ධති මගින් සපයනු ලබන විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික අධ්‍යාපනයට අනුපූරක විය හැකි ස්වයං සහ විශ්වයේ ස්වභාවය පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් ලබා දෙන බව ඔහු තර්ක කළේය (අයියංගාර්, 2010).

කෙසේ වෙතත් රාධක්‍රිෂ්ණන් සම්ප්‍රදාය දැඩි ලෙස පිළිපැදීම සිදු කළහ. ශිෂ්‍යයන් තම සංස්කෘතික උරුමයන් විවේචනාත්මකව පිළිගැනීමට වඩා විවෘත හා විවේචනාත්මක මතසකිත් අධ්‍යයනය කිරීමට උනන්දු කළ යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. ඔහු වෙනත් සංස්කෘතීන් සහ දර්ශන අධ්‍යයනය කිරීමේ වැදගත්කම ද අවධාරණය කළ අතර, මනා අධ්‍යාපනයක් සඳහා විවිධ චින්තන ක්‍රමවලට නිරාවරණය වීම අත්‍යවශ්‍ය බව තර්ක කළේය (ගුණසිංහ, 2000).

රාධක්‍රිෂ්ණන් අධ්‍යාපනය භාරතීය සංස්කෘතිය සුරැකීමේ සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ මාධ්‍යයක් ලෙස දුටු නමුත් එය නූතන ලෝකය සඳහා පුද්ගලයන් සූදානම් කළ යුතු ද අවධාරණය කළේය. අධ්‍යාපනය මගින් කෙනෙකුගේ සංස්කෘතික අනන්‍යතාව පිළිබඳ අභිමානයක් ඇති කළ යුතු අතර ගෝලීය අදහස් හා අභියෝග සමඟ සම්බන්ධ වීමට සිසුන් දිරිමත් කළ යුතු බව ඔහු තර්ක කළේය. අධ්‍යාත්මික හා සදාචාරාත්මක අධ්‍යාපනයේ වැදගත්කම රාධක්‍රිෂ්ණන් අවධාරණය කරන අතරම අධ්‍යාපනය විද්‍යාත්මකව තාර්කික චින්තනය ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු බවත් ඔහු විශ්වාස කළේය. ඔහු තර්ක කළේ විද්‍යාව සහ අධ්‍යාත්මය අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් වෙනස් නොවන නමුත් ලෝකය අවබෝධ කර ගැනීමේ අනුපූරක මාර්ග දෙකක් බවයි. ඔහුගේ අදහසට අනුව අධ්‍යාපනය සිසුන්ට ඔවුන්ගේ බුද්ධිමය හැකියාවන් සහ අධ්‍යාත්මික අවබෝධය යන දෙකම වර්ධනය කර ගැනීමට දිරිගැන්විය යුතුය (බණ්ඩාරනායක, 2015).

රාධක්‍රිෂ්ණන් විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික අධ්‍යාපනය සඳහා විශේෂයෙන්ම ඉන්දියාවේ පශ්චාත් නිදහස් සංවර්ධනයේ ප්‍රබල උපදේශකයෙක් විය. ජාතික ප්‍රගතියට සහ ආර්ථික සංවර්ධනයට විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපනය අත්‍යවශ්‍ය බව ඔහු විශ්වාස කළ නමුත් හුදු භෞතිකවාදී දැක්මක අනතුරුවලට එරෙහිව ද ඔහු අදහස් ඉදිරිපත් කළේය. විද්‍යාව ආචාර ධර්ම සලකා බැලිය යුතු බවත් වරප්‍රසාද ලත් සුළු පිරිසකට පමණක් නොව සියලු මිනිසුන්ගේ යහපැවැත්ම වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා තාක්ෂණික දියුණුව භාවිත කළ යුතු බවත් ඔහු තර්ක කළේය.

රාධක්‍රිෂ්ණන් අධ්‍යාපනය අර්ථ දක්වන්නේ තාර්කික විමර්ශනය සහ අධ්‍යාත්මික ප්‍රඥාව යන දෙකම පෝෂණය කරන්නක් ලෙසිනි.

අධ්‍යාපනය මගින් උපකල්පන ප්‍රශ්න කිරීමට, විවේචනාත්මකව සිතීමට සහ දැනුම සෙවීමට සිසුන් දිරිමත් කළ යුතු අතර සදාචාරාත්මක වගකීම සහ අන් අය කෙරෙහි දයාව පිළිබඳ ගැඹුරු හැඟීමක් වර්ධනය කළ යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වටිනාකම් ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීමට පුද්ගලයින් සූදානම් කිරීම සඳහා අධ්‍යාපනය ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටු කළ යුතු බව රාධාක්‍රිෂ්ණන් විශ්වාස කළේය. නිදහස, සමානාත්මතාවය සහ යුක්තිය අගය කිරීමට සිසුන්ට ඉගැන්වීම, අධ්‍යාපනය සමාජ වගකීම පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති කළ යුතු බව ඔහු තර්ක කළේය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක විවේචනාත්මක චින්තනයේ සහ ස්වාධීන චිත්තිශීලයේ වැදගත්කම ද අවධාරණය කළ ඔහු අධ්‍යාපනය මගින් පුද්ගලයන්ට තමන් ගැන සිතීමට සහ අසාධාරණ අධිකාරියට අභියෝග කිරීමට බලය දිය යුතු බව පැවසීය. ඔහුගේ මතය අනුව සෞඛ්‍ය සම්පන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක ක්‍රියාකාරිත්වය සඳහා අධ්‍යාපනය අත්‍යවශ්‍ය වේ. එය පුද්ගලයන්ට තීරණ ගැනීමට අවශ්‍ය දැනුම සහ කුසලතා ලබා දෙන අතරම සාමූහික යහපත සඳහා අවශ්‍ය සදාචාරාත්මක වටිනාකම් ද පෝෂණය කරයි. අධ්‍යාපනය ක්‍රියාශීලී පුරවැසිභාවය ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු බවත් සමාජ හා දේශපාලන ගැටලු සමඟ සම්බන්ධ වීමට සිසුන් දිරිමත් කළ යුතු බවත් වඩාත් සාධාරණ සමාජයක් නිර්මාණය කිරීමට කටයුතු කළ යුතු බවත් රාධාක්‍රිෂ්ණන් විශ්වාස කළේය.

නූතන ලෝකයට රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපනික දර්ශනයේ අදාළත්වය

ආචාර්ය රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපනික දර්ශනය වර්තමාන ලෝකයට අදාළව පවතින්නකි. අධ්‍යාපන ක්‍රම බොහෝ විට සමස්ත පුද්ගලයාගේ සංවර්ධනයට වඩා තාක්ෂණික කුසලතා සහ ආර්ථික ඵලදායිතාවයට ප්‍රමුඛත්වය ලබාදෙයි. බුද්ධිමය, සදාචාරාත්මක සහ අධ්‍යාත්මික වර්ධනයේ වැදගත්කම අවධාරණය කරන අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ඔහුගේ සාකච්ඡා දැක්ම අධ්‍යාපනයේ බොහෝමයක් සංලක්ෂිත ද්‍රව්‍යමය සාර්ථකත්වය කෙරෙහි පටු අවධානයට වටිනා අර්ථයක් ලබා දෙයි. වඩ වඩාත් ගෝලීයකරණය වූ සහ අන්තර් සම්බන්ධිත ලෝකයක සංස්කෘතික අවබෝධය සහ විශ්වීය සදාචාරාත්මක

වටිනාකම් කෙරෙහි රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අවධාරණය වෙන කවරදාටත් වඩා වැදගත් ය. දයානුකම්පාව, ඉවසීම සහ සමාජ වගකීම පෝෂණය කරන අධ්‍යාපනයක් සඳහා වූ ඔහුගේ කැපවීම, අසමානතාවය, පාරිසරික භායනය සහ දේශපාලන ධ්‍රැවිකරණය වැනි ගැටලු නව ආකාරයක ගෝලීය පුරවැසිභාවයක් ඉල්ලා සිටින 21 වැනි සියවසේ අභියෝගවලට සෘජුවම අවධාරණය කරයි.

විද්‍යාත්මක විමර්ශනය සහ අධ්‍යාත්මික ප්‍රඥාව ඒකාබද්ධ කිරීම පිළිබඳ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අවධාරණය අධ්‍යාපනය සඳහා සමබර ප්‍රවේශයක අවශ්‍යතාව පිළිබඳ කාලෝචිත මතක් කිරීමක් ද සපයයි. විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික දියුණුව අතිමහත් ප්‍රතිලාභ ගෙන දෙන අතරම මානව වටිනාකම් සහ වගකීම් පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් අවශ්‍ය වන සංකීර්ණ සදාචාරාත්මක ප්‍රශ්න ද ඔවුන් විසින් මතු කර ඇත.

ඔහුගේ අධ්‍යාපන දර්ශනය සිසුන්ගේ සහ ගුරුවරුන්ගේ අධ්‍යාත්මික, බුද්ධිමය සහ සදාචාරාත්මක වර්ධනය අවධාරණය කරයි. අධ්‍යාපනය බොහෝ විට තාක්ෂණික දැනුම සහ නිපුණතා අත්පත් කර ගැනීම මත දැඩි ලෙස රඳා පවතින නූතන ලෝකයේ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ සාකච්ඡා ප්‍රවේශය වෙන කවරදාටත් වඩා විශාල අදාළත්වයක් දරයි. අධ්‍යාපනය හුදු තොරතුරු බෙදා හැරීමට පමණක් සීමා නොවිය යුතු බවත් ස්වාධීනව සිතීමට, මනුෂ්‍යත්වය වැළඳ ගැනීමට සහ සමාජයට ධනාත්මක ලෙස දායක වීමට හැකි මනා වටකුරු පුද්ගලයන් බිහි කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතු බවත් ඔහු විශ්වාස කළේය. රාධක්‍රිෂ්ණන්ට අනුව ගුරුවරයාගේ භූමිකාව මෙම මෙහෙවරට කේන්ද්‍රීය වන අතර ගුරුවරුන්ගේ වගකීම් පිළිබඳ ඔහුගේ අදහස් වර්තමාන වේගයෙන් වෙනස් වන ලෝකයට විශේෂයෙන් අදාළ වේ.

රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපනික දර්ශනයේ එක් ප්‍රධාන අංගයක් වන්නේ ගුරුවරුන් අධ්‍යාත්මික සහ සදාචාරාත්මක මාර්ගෝපදේශකයන් යන අදහසයි. ගුරුවරුන් අධ්‍යයන දැනුම පමණක් ලබා නොදී තම සිසුන්ගේ චරිතය සහ සදාචාරාත්මක සංවේදිතාවන් හැඩගස්වා ගැනීමට උපකාර කළ යුතු බව ඔහු අවධාරණය කළේය. සමාජ සාරධර්ම වඩ වඩාත් ප්‍රශ්න කරනු ලබන

සහ සදාචාරාත්මක සාපේක්ෂතාවාදය පවතින යුගයක සදාචාර මාර්ගෝපදේශකයන් ලෙස ගුරුවරුන්ගේ කාර්යභාරය ඉතා වැදගත් වේ. ඔවුන් පෙළපොතෙන් ඔබ්බට ගොස් ශිෂ්‍යයන්ට සදාචාරාත්මක උභතෝකෝටික මගහරවා ගැනීමට උපකාර කරන උපදේශකයින් ලෙස සේවය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන අතර අඛණ්ඩතාව සහ සේවයේ ජීවිතයක් ගත කිරීමට ඔවුන් දිරිමත් කරයි. සදාචාරාත්මක අධ්‍යාපනයේ අවශ්‍යතාව සමඟ අධ්‍යාපනික ජයග්‍රහණ පිළිබඳ අවධාරණය තුළනය කිරීමට ලොව පුරා අධ්‍යාපන පද්ධති අරගල කරන බැවින් රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ දර්ශනයේ මෙම අංගය අදටත් ඉතා අදාළ වේ. අවංකකම, සංවේදනය සහ වගකීම වැනි මූලධර්මයන් ආරක්ෂා කිරීමට සිසුන් පෙළඹවීමට ඇති හැකියාව අද ගුරුවරුන්ගේ තීරණාත්මක කාර්යයක් ලෙස පවතී.

ගුරුවරුන් ආදර්ශමත් විය යුතු බව ද රාධාක්‍රිෂ්ණන් විශ්වාස කළේය. ඔහු ගුරුවරයා දුටුවේ තම පෞද්ගලික හැසිරීම ශිෂ්‍යයන් හික්මීමකින් හා අරමුණකින් යුතුව ජීවත්වීමට පොළඹවන ආදර්ශයක් ලෙසය. ධනාත්මක සහ නිෂේධාත්මක යන දෙඅංශයෙන්ම විවිධාකාර බලපෑම්වලට සිසුන් නිරාවරණය වන වර්තමාන ගෝලීයකරණය වූ ලෝකයේ සදාචාරාත්මක සහ වර්යාත්මක ආදර්ශයන් ලෙස ගුරුවරුන්ගේ භූමිකාව වෙන කවරදාටත් වඩා වැදගත් වේ. සමාජ මාධ්‍ය, ඩිජිටල්කරණය සහ ගෝලීයකරණය හරහා විවිධ දෘෂ්ටිකෝණවලට නිරාවරණය වීම වැඩි වීම යන්නෙන් අදහස් වන්නේ සිසුන් ඔවුන්ගේ වටිනාකම් සහ හැසිරීම් නිරන්තරයෙන් ඇගයීමට ලක් කරන බවයි. මෙම සන්දර්භය තුළ ශක්තිමත් සදාචාරාත්මක වටිනාකම් සහ වෘත්තීයභාවය මුර්තිමත් කරන ගුරුවරුන්ට සදාචාරාත්මක හැසිරීම් සහ සිවිල් වගකීම්වල වැදගත්කම පෙන්නුම් කිරීමෙන් සිසුන්ට ගැඹුරින් බලපෑම් කළ හැකිය.

අධ්‍යාපනයේ විවේචනාත්මක චින්තනය සඳහා රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ අදහස නූතන ලෝකය තුළ නොනැසී පවතින ඔහුගේ දර්ශනයේ තවත් අංගයකි. අධ්‍යාපනය මගින් සිසුන් ස්වාධීනව සිතීමට, පවතින තත්ත්වය ප්‍රශ්න කිරීමට සහ ඔවුන්ගේ තර්කන හැකියාව වර්ධනය කිරීමට පෙළඹවිය යුතු බව ඔහු අවධාරණය කළේය. තොරතුරු පහසුවෙන් ප්‍රවේශ විය හැකි නමුත් බොහෝ විට සත්‍යාපනය නොකළ වර්තමාන

යුගයේ සිසුන් තුළ විවේචනාත්මක චින්තනය පෝෂණය කිරීම ඉතා වැදගත් වේ. සාවද්‍ය තොරතුරු සහ ව්‍යාජ ප්‍රවෘත්ති පැතිරීම මගින් සිසුන්ට ප්‍රබන්ධවලින් කරුණු හඳුනාගෙන දැනුවත් තීරණ ගැනීමට හැකි වන පරිදි විශ්ලේෂණ කුසලතා ප්‍රවර්ධනය කරන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක අවශ්‍යතාව ඉස්මතු කරයි. මෙම අර්ථයෙන් ගත් කල බුද්ධිමය කුතුහලය සහ විවේචනාත්මක විමර්ශනය වර්ධනය කිරීම සඳහා රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ කැඳවීම වර්තමාන ඩිජිටල් යුගයේ අවශ්‍යතා සමඟ සමපාත වේ. එහිදී සිසුන් විශාල තොරතුරු ප්‍රමාණයක් සැරිසැරීමට සහ ඔවුන්ගේම තර්කානුකූල ඉදිරි දර්ශන සෑදිය යුතුය.

රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ දර්ශනයේ තවත් වැදගත් මානයක් වන්නේ ජාතිය ගොඩනගන්නන් ලෙස ගුරුවරුන් පිළිබඳ ඔහුගේ දැක්මයි. රටක සංවර්ධනය රඳා පවතින්නේ එහි තරුණයන්ට ලබා දෙන අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මකභාවය මත බව ඔහු විශ්වාස කළ අතර ගුරුවරුන් මෙම ක්‍රියාවලියේ මූලික සාධකය වේ. තරුණ මනස දැනුවත් කිරීම සහ පෝෂණය කිරීම මගින් ගුරුවරුන් ජාතියක අනාගත නායකයන්, චින්තකයින් සහ පුරවැසියන් ගොඩනැගීමට සෘජුවම දායක වේ. අධ්‍යාපනය ආර්ථික වර්ධනයේ, සමාජ ප්‍රගතියේ සහ දේශපාලන ස්ථාවරත්වයේ ප්‍රධාන ධාවකයක් ලෙස වැඩි වැඩියෙන් පිළිගැනෙන ගෝලීය සන්දර්භයක් තුළ ජාතික සංවර්ධනයේ දී ගුරුවරයාගේ භූමිකාව පිළිබඳ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අදහස් නව වැදගත්කමක් ගෙන ඇත. අද වේගයෙන් පරිණාමය වෙමින් පවතින ලෝකයක අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා අධ්‍යාපන ක්‍රම වැඩිදියුණු කිරීමට රටවල් උත්සාහ කරන අතර අනාගත පරම්පරාව හැඩගැස්වීමේදී ගුරුවරුන්ගේ බලපෑම තීරණාත්මකව පවතී. සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල තම ජනගහනය නගා සිටුවීමට උත්සාහ කරන විට හෝ වඩාත් සංවර්ධිත රටවල ඔවුන්ගේ තරගකාරිත්වය පවත්වා ගැනීම අරමුණු කරගනිමින් ජාතිය ගොඩනගන්නෙකු ලෙස ගුරුවරයාගේ කාර්යභාරය වෙන කවරදාටත් වඩා අත්‍යවශ්‍ය වේ.

රාධක්‍රිෂ්ණන් ගුරුවරුන් විශ්ව සහෝදරත්වයේ ප්‍රවර්ධකයන් ලෙස අපේක්ෂා කළේය. අධ්‍යාපනය පටු නිකායික, ආගමික හෝ ජාතිකවාදී සීමාවන් ඉක්මවා ගොස් ගෝලීය පුරවැසිභාවය පිළිබඳ හැඟීමක් පෝෂණය කළ යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. දේශගුණික

විපර්යාස, සමාජ අසමානතාව සහ සාමය ගොඩනැගීම වැනි ගෝලීය අභියෝගවලට මුහුණ දීම සඳහා ජාත්‍යන්තර සහයෝගීතාව අත්‍යවශ්‍ය වන අන්තර් සම්බන්ධිත ලෝකයක, ඔහුගේ දර්ශනයේ මෙම අංගය අනිශ්චිත අදාළ වේ. විවිධ සංස්කෘතීන් සහ ඉදිරි දර්ශන අගය කිරීමට සිසුන්ට උපකාර කිරීම, විවිධත්වය සඳහා ඇතුළත් කිරීම් සහ ගෞරවය ප්‍රවර්ධනය කිරීමේදී ගුරුවරුන් වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ දර්ශනය, සියලු මිනිසුන්ගේ පසුබිම කුමක් වුවත්, ඔවුන් අතර අවබෝධය සහ දයානුකම්පාව පෝෂණය කරන අධ්‍යාපනයක් දිරිමත් කරන අතර වඩාත් සුසංයෝගී සහ සහයෝගී ගෝලීය සමාජයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා මෙය අත්‍යවශ්‍ය වේ.

රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ දර්ශනයේ විශේෂයෙන් අවධාරණය කරන්නේ ගුරුවරුන් ජීවිත කාලය පුරාම ඉගෙන ගන්නන් විය යුතු බවයි. ගුරුවරුන් තම දැනුම නිරන්තරයෙන් යාවත්කාලීන කළ යුතු අතර ඔවුන්ගේ ක්ෂේත්‍රවල නව අදහස් හා නවෝත්පාදනයන්ට අනුගත විය යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. තාක්ෂණික දියුණුව සහ දැනුමේ වෙනස්වීම් නිරන්තරව පවතින 21 වැනි සියවසට මෙම අදහස විශේෂයෙන්ම අදාළ වේ. ගුරුවරුන් අදාළ සහ ඵලදායී ලෙස රැඳී සිටීමට නම් ඔවුන් අඛණ්ඩ වෘත්තීය සංවර්ධනය, නව කුසලතා අත්කර ගැනීම සහ අධ්‍යාපනයේ නිරන්තරයෙන් වෙනස් වන භූ දර්ශනයට අනුගත විය යුතුය. මේ ආකාරයෙන් රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ ජීවිත කාලය පුරාම ඉගෙනීම පිළිබඳ අවධාරණය වත්මන් අධ්‍යාපන ප්‍රවණතා සමඟ අනුපාත වන අතර අඛණ්ඩ වැඩිදියුණු කිරීම් සහ අනුවර්තනය වීමේ හැකියාව සාර්ථක ඉගැන්වීම් සහ ඉගෙනීම සඳහා ප්‍රධාන වේ. එපමණක් නොව රාධක්‍රිෂ්ණන් අධ්‍යාපනය සැලකූවේ බුද්ධිමය හා අධ්‍යාත්මික වශයෙන් විමුක්තියේ මාධ්‍යයක් ලෙසය. අධ්‍යාපනය හුදු නිපුණතා අත්පත් කර ගැනීමක් හෝ රැකියාවක් සඳහා සූදානම් වීම පමණක් බවට පත් නොකළ යුතු අතර එය පුද්ගලයන් අවිද්‍යාවෙන් අගතියෙන් හා පටු ආකල්පවලින් මුදා ගන්නා පරිවර්තනීය ක්‍රියාවලියක් විය යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. අද ලෝකයේ, ආර්ථික පීඩනය බොහෝ විට අධ්‍යාපනය රැකියා සඳහා මාර්ගයක් බවට පත් කරන විට රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ ඉදිරි දර්ශනය අධ්‍යාපනයේ ගැඹුරු අරමුණ අපට මතක් කර දෙයි. අධ්‍යාපනය නිර්මාණශීලීව සිතීමට, ඔවුන්ගේ බුද්ධිමය හැකියාවන් ගවේෂණය කිරීමට සහ සමාජයේ අභිවෘද්ධියට

දායක වීමට පුද්ගලයන්ට නිදහස් විය යුතු බව ඔහු විශ්වාස කළේය. අධ්‍යාපනය හුදෙක් ආර්ථික සංවර්ධනය පමණක් නොව පුද්ගල වර්ධනය සහ සමාජ වගකීම් ද පෝෂණය කළ යුතු බවට වර්ධනය වන අවබෝධයක් පවතින සමකාලීන සන්දර්භය තුළ මෙම දැක්ම ඉතා වැදගත් වේ.

හිතකර ඉගෙනුම් පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම පිළිබඳ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ විශ්වාසය ලොව පුරා අධ්‍යාපන ක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ වර්තමාන උත්සාහයන් සමඟ සමපාත වේ. කුතුහලය, නිර්මාණශීලීත්වය සහ බුද්ධිමය ගවේෂණය දිරිගන්වන පන්තිකාමර වාතාවරණයක් පෝෂණය කිරීමේ වැදගත්කම ඔහු අවධාරණය කළේය. නවීන අධ්‍යාපනය තුළ ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය ඉගෙනුම් පරිසරයන් කෙරෙහි සැලකිය යුතු අවධානයක් යොමු වී ඇති අතර එහිදී ගුරුවරුන් සිසුන්ට තමන් සඳහා ම දැනුම ගවේෂණය කිරීමට සහ සොයා ගැනීමට මඟ පෙන්වන පහසුකම් සපයන්නන් ලෙස ක්‍රියා කරයි. ධනාත්මක ඉගෙනුම් පරිසරයක් පෝෂණය කිරීම පිළිබඳ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අදහස් වඩාත් අන්තර්ක්‍රියාකාරී, ආකර්ශනීය සහ සහායක අධ්‍යාපනික සැකසුම් නිර්මාණය කිරීමට දරන වර්තමාන උත්සාහයන් සමඟ අනුපාත වේ. එහිදී සිසුන් තම ඉගෙනීමෙහි ක්‍රියාකාරී භූමිකාවක් ගැනීමට උනන්දු කරනු ලැබේ. නූතන ලෝකය තුළ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපනික දර්ශනයේ අදාළත්වය ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකිය. සදාචාරාත්මක හා අධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය විවේචනාත්මක චින්තනය, ඇතුළත් කිරීම සහ ජීවිත කාලය පුරාම ඉගෙනීම කෙරෙහි දැඩි අවධානයක් යොමු කරන අධ්‍යාපනය සඳහා ඔහුගේ සාකච්ඡා ප්‍රවේශය සමකාලීන අධ්‍යාපන පරිචයන් සඳහා වටිනා අවබෝධයක් ලබා දෙයි. සිසු තාක්ෂණික වෙනස්වීම්, ගෝලීය අන්තර් සම්බන්ධතාව සහ සදාචාරාත්මක නායකත්වයක අවශ්‍යතාව පිළිබඳ අභියෝග සමඟ ලෝකය පොරබදමින් සිටින විට අධ්‍යාපනය පිළිබඳ පුද්ගලික සහ සමාජීය පරිවර්තනයේ මාධ්‍යයක් ලෙස අධ්‍යාපනය පිළිබඳ රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ දැක්ම අධ්‍යාපනඥයන්ට, සිසුන්ට සහ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන්ට එකසේ මඟ පෙන්වන ආලෝකයක් ලෙස පවතී. ඔහුගේ ප්‍රතිපත්ති නැවත සලකා බැලීමෙන් සහ ක්‍රියාවට නැංවීමෙන් සිසුන් දැනුමෙන් සන්නද්ධ කරනවා පමණක් නොව අර්ථවත්, දයානුකම්පිත සහ බුද්ධිමය වශයෙන් තෘප්තිමත් ජීවිතයක්

ගත කිරීමට ඔවුන් බලගන්වන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් නිර්මාණය කිරීමට කටයුතු කළ හැකිය.

නිගමනය

ආචාර්ය සර්වේපල්ලි රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපනය පිළිබඳ දර්ශනය, අධ්‍යාපනයට කුමක් කළ යුතුද? යන්න පිළිබඳව පරිපූර්ණ දැක්මක් ඉදිරිපත් කරයි. බුද්ධිමය වර්ධනය පමණක් නොව සදාචාරාත්මක හා අධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය පෝෂණය කිරීම, සමස්ත පුද්ගලයා පෝෂණය කිරීමේ වැදගත්කම ඔහුගේ අදහස් අවධාරණය කරයි. අධ්‍යාපනය යනු පුද්ගලයා ස්වයං අවබෝධය කරා යන පරිවර්තනය ක්‍රියාවලියක් විය යුතු බවත් ලෝකය සමඟ සම්බන්ධතා පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගත යුතු බවත් ඔහු විශ්වාස කළේය. අධ්‍යාපනය පිළිබඳ රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ දැක්ම සාර්වත්‍රික ඉන්දියානු දාර්ශනික අධ්‍යාපනික අධ්‍යයනවලින් සමන්විත වන අතර පෙරදිග හා බටහිර චින්තනයේ පොහොසත් සංශ්ලේෂණයක් ඉදිරිපත් කරයි. සදාචාරාත්මක වටිනාකම්, අධ්‍යාත්මික දැනුවත්භාවය සහ සංස්කෘතික අවබෝධය පිළිබඳ ඔහුගේ අවධාරණය වර්තමාන ගෝලීයකරණය වූ ලෝක පරිසරයට අදාළ වේ.

අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීම හෝ ආර්ථික සාර්ථකත්වය අත්කර ගැනීමේ මාධ්‍යයක් බවට පත් වී ඇති මොහොතක රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ අධ්‍යාපන දර්ශනය අධ්‍යාපනයේ අරමුණ පිළිබඳ ප්‍රබල අවධානයක් ලෙස ක්‍රියා කරයි. දයානුකම්පිත සහ වගකිවයුතු පුද්ගලයින් ඇති කිරීමට, සමාජයේ සහ සමස්ත ලෝකයේ යහපැවැත්ම අවධාරණය කිරීම සඳහා මොහුගේ අධ්‍යාපනය ශිෂ්‍යයන් දිරිමත් කරන අතර අධ්‍යාපනය පිළිබඳ කාලානුරූපී දැක්මක් සහිත පුද්ගල තෘප්තියේ සහ සමාජ පරිවර්තනයේ මාවතක් ලෙස ඉදිරිපත් කර ඇත.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍රය නාමාවලිය

අයි.සංගාර්, පී. (2010). උසස් අධ්‍යාපනය සහ රාධාක්‍රිෂ්ණන්ගේ දාර්ශනය. කෝටා: හීරා පත්‍ර ප්‍රකාශන.

ගුණසිංහ, එච්.ආර්. (2000). ඉන්දියානු දාර්ශනවාදය සහ අධ්‍යාපනයේ චින්තන ව්‍යාප්තිය. කොළඹ: රණසිංහ ප්‍රකාශකයෝ.

- බණ්ඩාරනායක, එස්. (2015). *ඉන්දියානු අධ්‍යාපන දාර්ශනවාදය: රාධක්‍රිෂ්ණන්ගේ කාලීනත්වය සහ නවීනත්වය*. කොළඹ: මතුපිට ප්‍රකාශකයෝ.
- රාධක්‍රිෂ්ණන්, සර්වපල්ලී. (1932). *සත්‍යාදර්ශවන්තයකුගේ ජීවිතාබලනිය*. කොළඹ: සබායතන ප්‍රකාශන.
- සිරිවර්ධන, බී.ඒ. (1987). *ඉන්දියානු දාර්ශනයේ අභ්‍යන්තරය සහ අධ්‍යාපනයේ වාග්මියත්වය*. පේරාදෙණිය: සබාපති ප්‍රකාශන.
- Chaudhuri, A. (2002). *Radhakrishnan: A Biography*. Oxford University Press.
- Mukherji, R. (1990). *The Philosophy of Education: Indian Perspectives*. New Delhi: Sterling Publishers.
- Nanda, M. (2003). *Radhakrishnan's Vision of Education and the Modern Indian Education System*. New Delhi: Oxford.
- Radhakrishnan, S. (1927). *The Hindu View of Life*. London: Allen & Unwin.
- Radhakrishnan, S. (1932). *An Idealist View of Life*. London: Allen & Unwin.
- Radhakrishnan, S. (1956). *Recovery of Faith*. New York: Harper & Brothers.
- Sarma, G. (1995). *Philosophy of Dr. S. Radhakrishnan*. New Delhi: Bharatiya Vidya Bhavan.